*שלפוחית שלה כשרה, התליע כבד שלה זה היה מעשה ועלו עליה בני עסיא *ג' רגלים ליבנה, לרגל שלישי התירוה להם: אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן ריאה הסמוכה לדופן אין חוששין לה, העלתה צמחים חוששין לה מר יהודה משמיה דאבימי אמר אחד זה ואחד זה חוששין לה, היכי עבדינן? אמר רבא: רבין בר שבא אסברה לי מייתינן סכינא דחליש פומיה ומפרקינן לה: אי איכא ריעותא בדופן תלינן בתר דופן, ואי לא, מחמת ריאה הוא וטרפה (א) (ואע"ג דלא קא מפקא זיקא) רב נחמיה בריה דרב יוסף בדיק לה בפשורי אמר ליה מר זוטרא בריה דרב הונא בריה דרב פפי לרבינא הא דרב נחמיה בריה דרב יוסף אתון אהא מתניתו לה אנן אדרבא מתנינן לה *דאמר רבא הני תרתי אוני דריאה דסריכן להדדי לית להו בדיקותא לאבשורי רב נחמיה בריה דרב יוסף בדיק לה בפשורי מתקיף לה רב אשי האי מאי בשלמא הכא תלינן בדופן וכשרה אבל התם אי האי נקיב טרפה ואי האי נקיב טרפה, ומי אמר רב נחמן הכי והאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן ריאה שנקבה, ודופן סותמתה כשרה? לא קשיא התם במקום רביתא הכא שלא במקום רביתא והיכא מקום רביתא? חיתוכי דאוני: **גופא** אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן ריאה שנקבה ודופן סותמתה כשרה אמר רבינא והוא דסביך בבשרא אמר ליה רב יוסף לרבינא ואי לא סביך מאי טרפה אלמא אמרינן נקובה היא, אי הכי כי סביך נמי דהא *תניא ניקב פסול מפני שהוא שותת, נסתם כשר מפני שהוא מוליד וזהו פסול שחוזר להכשירו וזהו למעוטי מאי לאו למעוטי כה"ג? לא, למעוטי *קרום שעלה מחמת מכה בריאה דאינו קרום, מתקיף לה רב עוקבא בר חמא אילו אינקיב בדופן *להדה מאי, טרפה, ליתני נקובת הדופן, וליטעמיך הא *דאמר רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן מרה שניקבה וכבד סותמתה כשרה, אילו אינקיב כבד *(להדה) מאי, טרפה ליתני נקובת הכבד אלא כי ניקבה דלאו מיניה מיטרפא לא קתני ה"נ כיון דלאו מיניה מיטרפא לא קתני בעא מיניה רבה בר בר חנה משמואל העלתה צמחין מהו א"ל כשרה א"ל אף אני אומר כן אלא שהתלמידים מזדנזין בדבר דאמר רב מתנא *מליא: מוגלא טרפה, מים זכים כשרה, אמר ליה ההיא בבוליא אתמר, רבי יצחק בר יוסף הוה קאזיל בתריה דרבי ירמיה בשוקא דטבחי חזנהו להנך דקיימן צמחי צמחי אמר ליה לא בעי מר אומצא, אמר ליה לית לי פריטי, אמר ליה אקפן אנא, אמר ליה מה אעביד לך דכי אתו לקמיה דרבי יוחנן משדר להו לקמיה דרבי יהודה ברבי שמעון דמורי בה משמיה דרבי אלעזר ברבי שמעון להתירא וליה לא סבירא ליה, אמר רבא כי הוה מסגינן בתריה דרב נחמן *בשוקא דגלדאי

שלפוחית. א] קרום שהולד מונח בה ובלע"ז מרי"ן לקמן בפירקין (דף נה:) תניא היא האם היא טרפחת היא שלפוחית: ואסרו להם. לא גרסינן ובשני הרגלים לא אמרו להם כלום ובשלישי עמדו למנין ורבו המתירין והתירוהו: הסמוכה לדופן. דבוקה בצלעות: אין חוששין לה. שמא ניקבה אלא תלינן ריעותא בדופן ואמרינן דופן זה מכה היתה בו וכשחיתה קלטה הריאה אליה: העלתה. הריאה: למחין. מגל"ן סביבות סמיכתה לדופן הואיל וחזינן בה ריעותא תלינן למכה בדידה: דחליש פומיה. פיו חדוד ודק וחותך יפה שלא יקרע קרום הריאה במושכו ב] אותה מן הדופן: בדיק לה בפשורי. לאחר שפירקוה ומלאו מכה בדופן מנפח בה אי מבלבלא מיא טרפה שהרי ניקבה: ה"ג בשלמא הכא תלינן בדופן וכשרה ולא גרסינן אי איכא ריעותא בדופן כלומר בשלמא הכא בדיק לה דאי לא מבלבלא לא אמרינן ניקבה ונסתמה דכיון דאיכא למיתלייה בדופן תלינן בה וכשרה: אלא הכא. גבי תרתי אוני מכדי סרכא זו מחמת מכה היתה הי מינייהו דאנקיב טרפה והאי דלא מפקא זיקא קרום עלה בה וסתמה: ומי אמר ר"נ הכי. דהעלתה למחין חוששין לה מכלל דאי פשיטא לן דניקבה הריאה לא מהני לה סתימת הדופן: התם במקום רביתא. במקום שהריאה והדופן גדלין כאחד וסמוכין תמיד דלא מיפרק ההיא סירכא הילכך כשרה וכי אמר ר"נ חוששין לה למעלה ברוחב החלל כנגד האומה הגדולה דכיון דרחוקה הריאה מן הדופן מיפרקא ההיא סתימה ואפילו הכי כי לא העלתה למחים אמר אין חוששין לה דתלי לה בדופן ובהא כאבימי סבירא לן דחוששין לה ולחומרא אזלינן בדאורייתא: מקום חיתוכי דאוני. שהן סמוך לצואר במילר *החלל ובהא הילכתא כרב נחמן דליכא דפליג עליה: דסביך בבישרא. שנסבכת ונאחזת הריאה בבשר שבין ב' הצלעות דהוי סתימה שרירא דלא מיפרקא אבל בצלעות עצמן אין זו סירכא קיימת: אלמא נקב הוא. ואפילו הכי כי סביך מכשרת לה אלמא דמהניא סתימה לריאה שנקבה: ניקב. הגיד של אדם: פסול. משום כרות שפכה: מפני שהוא שותת. ואינו יורה כחץ וקי"ל (נדה דף מג.) כל שכבת זרע שאינו יורה כחץ אינו מוליד: נסתם. הנקב אחרי כן: כשר. לבא בקהל מפני שהוא מוליד: דאינו קרום. אבל סתימת הדופן סתימה מעלייתא היא: מתקיף כו'. השתא דאמרת נקב הוא בריאה אלא שהדופן סותמתו אילו אנקיב דופן ג] להדא (להדה) ריאה כנגד (דופן) הריאה לאחר זמן מאי טרפה דאזלא לה סתימת דופן: ליתני. במתניתין נקובת הדופן בהדי שאר טרפות דיש בהמה שנטרפה בכך: דלאו מיניה מיטרפא. דטרפות מחמת ריאה בא: למחין. מגל"ן: מזדנזין בדבר. מגמגמין: למחין. היינו מוגלא: לא בעי מר אומצא. רוצה היה לדעת אם יכשירנה ואם לאו: לית לי פריטי. דוחהו היה: אקפן אנא. הטבחים יקיפו לי באמנה כמו *החנוני מקיף לשון אמנה: וליה לא סבירא ליה. לרבי יוחנן לא סבירא ליה לאכשורי ומיטרף נמי לא הוה טריף לה מהלייהו דלא שמיעא ליה מרביה: מסגינן. הולכין ד] מסגי לשון פוסע: דגלדאי:

שלפוחית. היינו במקום שהולד מונח אבל ניקב כיס השתן או ניטל טרפה ומה שלא הוזכר לא במשנה ולא בגמרא שמא הוי בכלל ניקבו הדקין ה]: **מייתינן** סכינא דחליש פומיה. ו] דהיינו כשלא העלתה למחים אבל העלתה למחים אפילו איכא ריעותא בדופן לא תלינן בדופן:

רב נחמיה בריה דרב יוסף בדיק לה בפשורי. אאיכא ריעותא בדופן קאי כדפירש בקונטרס ועתה נהגו להטריף כל הסירכות ואין בודקין אותן לא בדופן ולא בפשורי:

אמר רבינא והוא דסביך בבשרא. פירוש נאחז ומסובך היטב בבשר כמו *למר מסובך והכי נקט סביך ולא נקט סריך ובתשובת רב שר שלום גאון כתב דבין סריך וסביך ובין לא סביך וסריך כשרה ולית הלכתא כרבינא אלא כרב נחמן דאמר ריאה שניקבה ודופן סותמתה כשרה ומשמע מתוך דבריו דרבינא לא בא לפרש דבריו של רב נחמן אלא סברא דנפשיה קאמר וכן נראה מדפריך ז] עליה דהעלתה למחים חוששין לה ומי אמר רב נחמן הכי והאמר רב נחמן ריאה שניקבה ודופן סותמתה כשרה ולא משני הא דסביך הא דלא סביך ועוד מדפריך רב יוסף לרבינא ולא לרב נחמן משמע דלרב נחמן לא בעי לא סביך ולא סריך ואין נקב פוסל שם שדופן סותמתו ומיהו לא ידעינן מנא ליה שלא יהא הלכה כרבינא שהוא בתרא ושמא אין זה רבינא סתמא ח] שהוא בכל הש"ס שהיה חבירו של רב אשי שנולד ביום שמת רבא מדבא רב יוסף להשיב על דבריו ובהלכות טרפות של רבינו גרשום כתב דריאה הסמוכה לדופן אף במקום רביתייהו דאוני וסרוכה וסבוכה בבשר שבין הצלעות או בצלעות עצמן בדקינא להו בנפיחה עם הצלעות או גוררין הבשר עם הסירכא ומנפחין לה אם עולה בנפיחה כשרה דכיון שהסירכא קיימת וסותמת כל הנקב לא יתפרק עוד כיון דבמקום רביתייהו קיימא ובקונטרס פירש דסביך בבשרא היינו חזקה בבשר שבין הצלעות אבל בצלעות עצמן לא: **לא** למעוטי קרום שעלה מחמת מכה בריאה. ה"נ הוה מצי למימר למעוטי שלא במקום רביתייהו: **העלתה** למחין מהו אמר ליה כשרה. והא דאמר לעיל דחוששין לה היינו בסרוכה לדופן דמוכחא מילתא שהסירכא מחמת נקב:

עין משפט נר מצוה

קב א מיי' פ"ח מהל' שחיטה הל' כב סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' מה סעי' ג:

קג ב מיי' פ"ז מהל' שחיטה הל"ט סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' מא סעיף ד:

קד ג מיי' שם פ"ח הל"ה סמג שם טוש"ע יו"ד סי' לט סעיף כב וע"ש:

קה ד ה מיי' שם הלכה ג ד טוש"ע שם סעיף יח:

[לעיל לב:]

קו ו מיי' פרק טז מהל' איסורי ביאה הל"ב סמג לאוין קיז טוש"ע אה"ע סימן ה סעיף ד:

קז ז מיי' פ"ז מהל' שחיטה הל"ג סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' לו סעיף ג:

קח ח ט מיי' פ"ז מהל' שחיטה הל"י סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' לו סעי' א:

[ב"מ כה:]

[אבות פ"ג]

נושא
ריא: הסמוכה (דבוקה) לדופן

מבנה
ג' לשונות על מגי' [illegible]
בדיקת פשורים של ר' נחמיה בריה דר' יוסף

נושא
ריאה שניקבה ודופן סותמתו

נושא/מבנה
ג' מעשים על ריאות מלאות מוגלא וכו'
מקרה: מקום המוגלא היה גדול מהמקרה הקודם

◆

שיטה מקובצת

א] שלפוחית האם שהולד מונח בה: ב] במושכו מן הדופן ומפרקי' לריאה מן הדופן הס"ד: ג] אילו אנקיב דופן להדי ריאה כנגד נקב הריאה: ד] פסי' לשון פוסע: ה] שמא הוי בכלל ניקבו הדקין ויש מתירין ומפרשין דהיינו שלפוחי' הס"ד: ו] דחליש פומיה היינו כשלא: ז] וכן נראה מדפריך לעיל שלה אהעלתה צמחים: ח] ושמא אין זה רבינא סתמא שבכל התלמוד:

[לקמן נה:]

[עיין פרש"י ביבמות קכב. ד"ה הלתא]

לעיל מו: ע"ש

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' וטרפה (ואע"ג דלא קא מפקא זיקא) תא"מ ונ"ב ס"א אין זה:

יבמות עו. [תוספתא יבמות פ"י]

[לעיל מג: יבמות עו.]

[צ"ל להדיה]

לעיל מג.

[צ"ל להדיה]

◆

רבינו גרשום

שלפוחית האם כדבעינן למימר [לקמן דף נה:]: ריאה הסמוכה לדופן כלומר דסרוכה לדופן. העלתה צמחין חיישינן לה שמא ניקב. דחליש פומיה כלומר סכינא חריפא: כאן במקום רביתא כלומר שעומדת בדוחק זהו מקום חיתוכה דאוני דאמרינן מרוב דוחק נסרכה לדופן אבל [שלא] במקום רביתא מייתינן סכינא דחליש פומיה [באתי נפשיה]. ורב נחמן בריה דרב יוסף בדיק לה בפשורי כלומר אע"ג דאיכא ריעותא בדופן בדיק לה בפשורי אי לא שלט ביה זיקא כשרה ואי לא טרפה. אבל הכא אי האי אינקיב טרפה אי האי אינקיב טרפה כלומר אי האי אונא אינקיב טרפה אי האי אונא אינקיב טרפה: ניקב פסול מפני [שהוא] שותת כלומר ואינו יורה כחץ ולענין כרות שפכה מיירי. נסתם כשר מפני שהוא מוליד א) כלומר דאינקיב אפי' סביך בבשרא טרפה. אלא כל ניקבה דלא מיניה מיטרפא כלומר בשביל נקב הכבד ובשביל נקב הדופן לא איטרפא אלא ניקב הכבד כנגד המרה שניקבה טרפה בטעם שאין למרה דמגין לה נקב הדופן נמי לא מיטרפא בשביל דופן אלא מטעם שאין לריאה שניקבה להדיא לסתום הנקב. אקפן אנא כלו' אני אהיה לך ערב בשוקא: דגילדאי

א) נראה דצ"ל מאי לאו למעוטי כה"ג. כלומר דאי נקיב אפי' סביך בבישרא טרפה.